

Vedení na dálku

Potíže, kterým čelí manažeři ve virtuálním pracovním prostředí

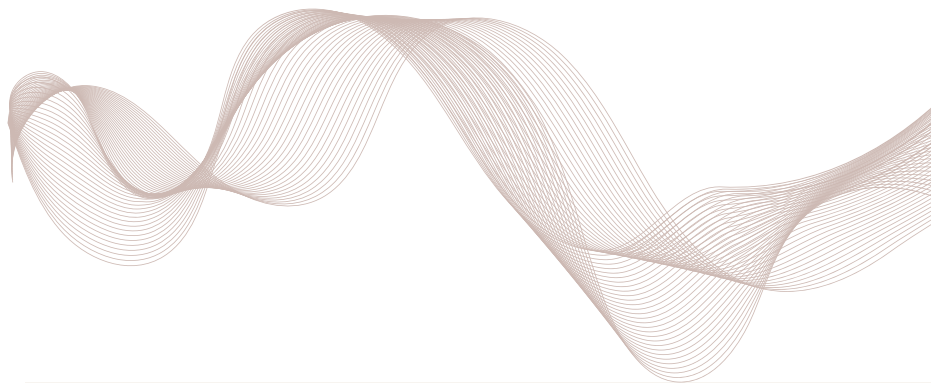
Mezinárodní zpráva
září 2023

Co-funded by
the European Union

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a názory jsou však pouze názory autora (autorů) a nemusí nutně odrážet názory Evropské unie nebo Evropské výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu (EACEA). Evropská unie ani EACEA za ně nemohou nést odpovědnost.

OBSAH

01 ÚVOD

ÚČEL A CÍLE 02

03 METODOLOGIE

DEMOGRAFIE ÚČASTNÍKŮ 04

05 POHLED MANAŽERA

15 IDENTIFIKOVANÝCH VÝZEV 06

08 ANALÝZA PROSTŘEDNICTVÍM 5 DIMENZÍ

KLÍČOVÁ ZJIŠTĚNÍ V KOSTCE 13

14 REGIONÁLNÍ ROZDÍLY

SOCIÁLNÍ ROZMĚR 17

28 OSOBNÍ ROZMĚR

KULTURNÍ ROZMĚR 48

55 ROZMĚR PLÁNOVÁNÍ

PRAKTICKÝ ROZMĚR 63

76 DISKUSE

ÚVOD

Tato zpráva je druhou ze série komplexních studií v osmi evropských zemích (Švédsko, Irsko, Itálie, Česká republika, Rakousko, Řecko, Polsko a Španělsko), které se zaměřují na vývoj v oblasti práce na dálku. Na rozdíl od první zprávy, která se zabývala vyhořením žen pracujících na dálku, se tato fáze zaměřuje na perspektivu manažerů, vedoucích pracovníků a koučů. Naším cílem je porozumět jejich problémům a vnímání vyhoření ve vzdáleném prostředí, a pomoci tak při vývoji účinných strategií pro řešení těchto problémů.

Účel a cíle

Primárním cílem této studie je ponořit se do různorodých výzev a pohledů manažerů, lídrů a koučů v kontextu práce na dálku, se zvláštním zaměřením na problematiku syndromu vyhoření. V návaznosti na náš počáteční výzkum týkající se syndromu vyhoření u žen pracujících na dálku si tato fáze klade za cíl rozšířit porozumění tomu, jak práce na dálku ovlivňuje ty, kteří jsou v manažerských rolích. Mezi hlavní cíle patří:

- 01** Porozumění jedinečným výzvám, kterým čelí manažeři ve vzdáleném pracovním prostředí.
- 02** Získání vhledů do vnímání a zkušeností manažerů z syndromu vyhoření.
- 03** Identifikace účinných strategií a postupů, které manažeři používají ke zmírnění vyhoření a podpoře pohody ve vzdálených týmech.
- 04** Přispívat k vývoji komplexních nástrojů a pokynů na podporu zdravé kultury práce na dálku.

Metodologie

V této studii byl použit smíšený přístup ke shromažďování kvalitativních i kvantitativních údajů, který poskytl důkladnou analýzu vzdáleného pracovního prostředí z pohledu manažerů. Metodika zahrnovala:

PRŮZKUMY

Více než 90 průzkumů distribuovaných online zachytilo kvantitativní údaje o různých aspektech práce na dálku, včetně pracovních návyků, zkušeností s vyhořením a manažerských strategií.

Rozhovory, které byly vedeny s více než 81 manažery, vedoucími pracovníky a kouči, nabídly hloubkový kvalitativní vhled do osobních zkušeností, problémů a mechanismů zvládnání práce na dálku.

ROZHOVORY

FOKUSNÍ SKUPINY

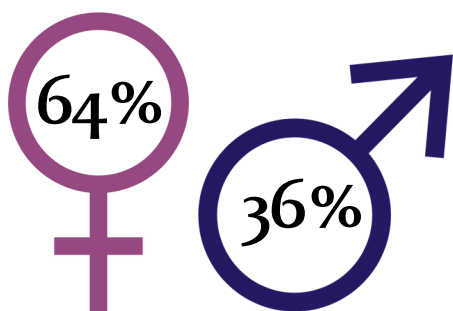
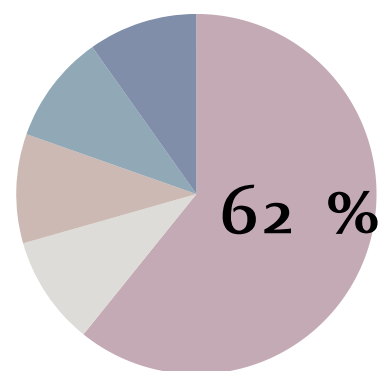
Tato zasedání pořádaná v každé zúčastněné zemi umožnila skupinové diskuse a výměnu zkušeností, obohacující data o různé pohledy a postřehy založené na spolupráci.

Demografie účastníků

Studie zahrnovala širokou škálu odborníků, především v manažerských rolích, v osmi evropských zemích. Demografické rozdělení účastníků je následující:

Profesionální role

Většinu účastníků (62 %) tvořili manažeři, doplnění o vedoucí týmů, personalisty, kouče a školitele.

Rozdělení podle pohlaví

Vzhledem k genderové diverzitě ve vedení bylo 64 % účastníků tvořeno ženami a 36 % muži, což nabízelo různé perspektivy napříč genderovými liniemi.

Zkušenosti s vyhořením

Značná část účastníků měla osobní zkušenosti s vyhořením, a to jak osobní, tak v rámci svých týmů. Konkrétně 63 % manažerů uvedlo, že se s vyhořením setkalo osobně, zatímco 74 % jej pozorovalo u členů svého týmu, což poukazuje na rozšířenost a dopad vyhoření v manažerských rolích.

Pohled manažera

Pro komplexní a vyvážené pochopení každé situace je zásadní mít k dispozici dvě strany příběhu. V této části naší studie, jsme shromáždili poznatky od manažerů s různým profesním zázemím a různými manažerskými a vedoucími funkcemi. Většinu účastníků této studie tvořili manažeři (62 %). Všichni ostatní zastávali podobné vedoucí a řídicí funkce, jako jsou vedoucí týmů, personalisté, trenéři a školitelé. Z toho 64 % tvořily ženy a 36 % muži.

Pro zahájení řešení rozšířeného problému vyhoření na pracovišti a pro řešení převažujícího problému vyhoření na pracovišti je pozoruhodné, že značná část manažerů v osmi zemích má s problematikou vyhoření osobní zkušenost. S vyhořením se osobně setkalo 63 % manažerů.

Navíc 74 % manažerů má zkušenost s vyhořením u svých zaměstnanců. Tyto údaje zdůrazňují naléhavost a nezbytnost řešení problému vyhoření vzhledem k jeho rozsáhlému dopadu na manažery i jejich týmy.

15 identifikovaných výzev

01

Potíže s
navazováním
osobních kontaktů

02

Vytváření a
asimilace
organizační
kultury

03

Obtíže při podpoře
soudržnosti týmu

04

Špatná
komunikace a
nedostatečná
zpětná vazba

05

Psychické a
emoční vypětí

06

Nízká
motivace
zaměstnanců

07

Rozdíly v
kulturním a
individuálním
prostředí

08

Problémy s důvěrou,
buď nedostatečnou
nebo zneužitou

09

Rozptylování

10

Omezená
manažerská
kontrola

11

Rovnováha
mezi
pracovním a
soukromým
životem

12

Nedostatek
kompetencí

13

Neschopnost
poskytnout
adekvátní školení

14

Soulad a
předpisy

15

Nedostatek
technické
infrastruktury

Analýza prostřednictvím pěti dimenzí

Naše studie zkoumá mnohostranné výzvy, kterým čelí manažeři a lídři ve vzdálených pracovních prostředích. Na základě poznatků z různých evropských zemí jsme kategorizovali 15 identifikovaných výzev do pěti klíčových dimenzí: sociální, osobní, kulturní, plánovací a praktický. Tato zpráva poskytuje hloubkovou analýzu každé dimenze, obohacenou o manažerské perspektivy a praktické zkušenosti v různých kulturních a organizačních kontextech.

SOCIÁLNÍ ROZMĚR

Mezi výzvy patří potíže s vytvářením osobních vazeb, integrací do firemní kultury a pocitem, že je součástí týmu. Manažeři zdůraznili důležitost strukturovaných sociálních interakcí a proaktivních komunikačních strategií pro zmírnění pocitů izolace a posílení týmové soudržnosti.

Rozhovory, které vedlo více než 81 manažerů, lídrů a koučů, nabídly hloubkový kvalitativní pohled na osobní zkušenosti, výzvy a mechanismy zvládnání v prostředí vzdálené práce.

OSOBNÍ ROZMĚR

KULTURNÍ
ROZMĚR

Kulturní a individuální rozdíly ovlivňují dynamiku práce na dálku s důrazem na důvěru a vzájemné porozumění. Manažeři zdůraznili důležitost kulturní citlivosti a individualizovaných přístupů k podpoře podpůrného vzdáleného pracovního prostředí.

Ve vzdálených prostředích převládají rozptýlení, nedostatek kontroly a problémy s rovnováhou mezi pracovním a soukromým životem. Efektivní plánování a strategie řízení času spolu s flexibilní pracovní politikou byly identifikovány jako klíčové pro řešení těchto problémů.

ROZMĚR
PLÁNOVÁNÍ

PRAKTICKÝ
ROZMĚR

Patří sem nedostatek kompetencí, možností školení, dodržování předpisů a technické infrastruktury. Manažeři zdůraznili potřebu neustálého rozvoje dovedností, robustní IT podpory a dodržování právních a bezpečnostních norem při práci na dálku.

Takto jsme rozdělili výzvy do různých dimenzí:

SOCIÁLNÍ ROZMĚR

Obtíže při podpoře soudržnosti týmu.
Špatná komunikace a nedostatečná zpětná vazba.
Nedostatek kompetencí.

OSOBNÍ ROZMĚR

Potíže s navazováním osobních kontaktů.
Psychické a emoční vypětí.
Nízká motivace zaměstnanců.
Rozdíly v kulturním a individuálním prostředí.
Rovnováha mezi pracovním a soukromým životem

KULTURNÍ ROZMĚR

Vytváření a asimilace organizační kultury.
Problémy s důvěrou, buď nedostatečnou nebo zneužitou.

ROZMĚR PLÁNOVÁNÍ

Rozptylování.
Omezená manažerská kontrola.

PRAKTICKÝ ROZMĚR

Neschopnost poskytnout adekvátní školení.
Soulad a předpisy.
Nedostatek technické infrastruktury.

Pro získání komplexních znalostí o těchto jsme je analyzovali prostřednictvím čtyř analytických hledisek:

01 Vnímání a cítění

Tato perspektiva přesahuje pouhá fakta, aby pochopila subjektivní zkušenosti a emoce manažerů zabývajících se prací na dálku. Zahrnuje jejich pohled na syndrom vyhoření, identifikaci problémů a navrhování účinných strategií řízení.

Struktura a procesy 02

Tento aspekt zkoumá rozhodující vliv organizačních rámců a metodik na řízení zaměstnanců na dálku. Zdůrazňuje nutnost strukturovaných metod pro práci, čas a každodenní rutinu ve vzdáleném prostředí. Efektivní struktury a procesy jsou klíčové, protože umožňují manažerům efektivněji vést týmy, zejména ve vzdáleném prostředí, kde absence těchto prvků může přinášet další problémy.

03 Vedení a sebevedení

Naše šetření se zabývá nuancemi vedení a sebeřízení ve scénářích práce na dálku. Zkoumáme, jaký dopad má nepřítomnost osobního vedení a jak se mohou manažeři inovativně přizpůsobit, aby mohli poskytovat efektivní vedení na dálku. Studie odhaluje rostoucí potřebu a vyvíjející se povahu vedení v rámci vzdálených nebo hybridních pracovních prostředí. Zdůrazňuje zvýšené nároky na vedoucí pracovníky, aby si osvojili lepší komunikační dovednosti a schopnost číst ostatní při absenci fyzické interakce.

Kultura a normy 04

Tato optika se zaměřuje na vliv kulturních norem, kolektivních, přijatých systémů přesvědčení a praktik, které definují kulturní skupinu. Analyzovali jsme, jak tyto normy formují každodenní interakce a ovlivňují zdraví a pohodu vzdálených týmů. Na každý úkol je nahlíženo touto optikou, abychom pochopili klíčovou roli, kterou kulturní normy hrají při utváření týmové dynamiky a celkového zdraví skupiny.

KLÍČOVÁ ZJIŠTĚNÍ V KOSTCE

- Významných 24 % manažerů pravidelně pracuje přesčas, což naznačuje možnou normalizaci prodloužené pracovní doby.
- Zatímco 57 % pracovišť má politiku duševního zdraví, asi 30 % ji nemá, což signalizuje mezeru ve strukturách podpory zaměstnanců.
- Většina (64 %) souhlasí s prioritou pohody zaměstnanců ● 85 % manažerů uvádí, že si je vědomo svého vlivu na pohodu zaměstnanců.
- 92 % by jednalo, kdyby ve svém týmu zaznamenalo syndrom vyhoření, ale 60 % postrádá nebo si není jistých strategiemi, jak mu předejít.
- 39 % manažerů uvádí absenci zásad týkajících se diverzity, rovnosti a začleňování, což naznačuje prostor pro zlepšení.
- 75 % považuje kontaktování zaměstnanců mimo pracovní dobu za nevhodné, ale 25 % to nepovažuje za zásadní hranici.
- 42 % má opatření k motivaci zaměstnanců, zatímco 38 % nevěří, že motivace je výhradně odpovědností zaměstnance.
- 40 % si myslí, že práce na dálku je pro zaměstnance snadná, což naznačuje různé vnímání jejích problémů.
- 83 % dokáže rozpoznat stres u zaměstnanců, ale pouze 45 % efektivně modeluje sebeuvědomění a péči o sebe.
- Jsou hlášeny vysoké úrovně důvěry (84 %) ve výkonech zaměstnanců, přičemž 93 % manažerů provádí pravidelné kontroly.
- 40 % nesouhlasí s principem započítávání jakýchkoli hodin, dokud je práce dokončena.

Regionální rozdíly (právní zásady)

Analýza právních předpisů týkajících se práce na dálku v Polsku, České republice, Švédsku, Rakousku, Irsku, Španělsku, Řecku a Itálii nabízí srovnávací pohled na přístup jednotlivých evropských zemí k práci na dálku.

Polsko

Od 7. dubna 2023 umožňuje polská legislativa úplnou nebo částečnou práci na dálku, a to na základě dohody mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Nová ustanovení zákoníku práce zavádějí „příležitostnou práci na dálku“, která umožňuje až 24 dní v roce, a to v papírové nebo elektronické podobě. Tato možnost je navržena tak, aby nabízela flexibilitu pro situace, jako jsou potřeby rodinné péče.

Česká republika

V České republice je kladen důraz na sladování pracovního a rodinného života s trendem zvyšování příležitostí k práci na částečný úvazek. Cílem tohoto posunu je předcházet syndromu vyhoření a podporovat genderovou rovnost v pracovní síle, kde ženy tvoří přibližně 50 % trhu práce.

Švédsko

Švédské zákony, například zákon o rodičovské dovolené, kladou důraz na rovnost žen a mužů a rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem. Ačkoli jsou tato opatření progresivní, mohou mít neúmyslně vliv na kariéerní postup žen a jejich výdělečný potenciál v důsledku delší rodičovské dovolené. Rovněž se poukazuje na problémy spojené s návratem do zaměstnání a zvládáním práce na dálku.

Rakousko

V Rakousku tvoří téměř polovinu pracovní síly ženy (47 %), což je podporováno veřejnými a soukromými iniciativami. Rakouský akční plán pro zdraví žen z roku 2017, který je součástí každoročního rakouského dialogu o zdraví žen, se zaměřuje na duševní zdraví, rovné příležitosti a posilování sebevědomí žen.

Irsko

'Work-Life Balance Bill' v Irsku, který čeká na dokončení, umožní zaměstnancům požádat o práci na dálku. Zaměstnavatelé musí poskytnout přiměřené důvody pro jakékoli odmítnutí. Komise pro vztahy na pracovišti (WRC) zveřejní Kodex postupů, který bude řídit řízení těchto požadavků.

Španělsko

Španělské předpisy pro práci na dálku, podrobně popsány ve španělském statutu pracovníků a zákonu 10/2021, vyžadují formální dohodu mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Zákon ukládá zaměstnavateli odpovědnost za náklady a vybavení související s prací, přičemž zdůrazňuje dobrovolnou a vratnou povahu dohod o práci na dálku.

Řecko

Řecké zákony stanoví, že zaměstnavatelé hradí náklady spojené s prací na dálku, včetně vybavení a údržby. Musí být zajištěna technická podpora, přičemž za určitých okolností se povinnosti vztahují i na zařízení ve vlastnictví zaměstnanců.

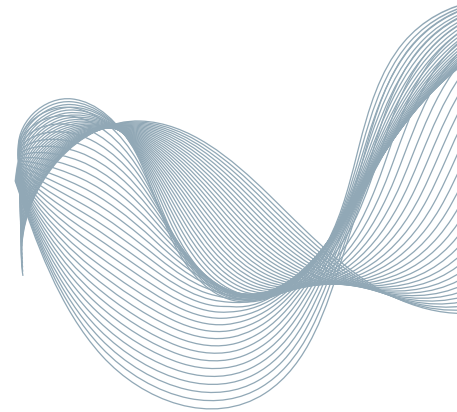
Itálie

Italská legislativa (legislativní vyhláška č. 81/2017) nastiňuje rámec pro práci na dálku, klade důraz na vzájemnou dohodu a specifickou ochranu rodičů a osob se zdravotními problémy. Zákon rozlišuje mezi „chytrou prací“ a „prací na dálku“, přičemž každý má jedinečné předpisy.

Mnoho zemí přijalo legislativu k řešení nových logistických a strukturálních právních problémů, které se objevily v důsledku nových pracovních modelů. Legislativa se však v jednotlivých zemích liší a neexistuje žádný univerzální přístup. Legislativa v každé zemi odráží jedinečné potřeby a okolnosti dané země.

Některé země se například zaměřily na zajištění toho, aby zaměstnanci měli právo odpojit se od práce mimo běžnou pracovní dobu, zatímco jiné se zaměřily na zajištění přístupu zaměstnanců k potřebnému vybavení a nástrojům. Rozdíly v legislativě mohou mít dopad na způsob implementace a řízení práce na dálku v různých zemích. Je důležité, aby zaměstnavatelé a zaměstnanci znali legislativu ve své zemi a zajistili, že ji budou dodržovat.

SOCIÁLNÍ ROZMĚR

OBTÍŽE PŘI POSILOVÁNÍ TÝMOVÉ SOUDRŽNOSTI

Spolupráce a budování týmu může být velmi obtížné: může být obtížné vytvořit pocit sounáležitosti a kamarádství mezi vzdálenými členy týmu. Je také tak náročné rozvíjet důvěru, spolupráci a silný tým, když nedochází k osobním setkáním.

~ Manažer, Rakousko

Vytvoření klidné a uvolněné atmosféry na pracovišti je zásadní pro prevenci syndromu vyhoření a pro podporu horizontálního dialogu. Navíc oceňování práce jednotlivce a týmu a vždy laskavost pomáhá udržovat určitou rovnováhu.

~ Manažer, Itálie

Je důležité podporovat smysl pro komunitu a spojení mezi vzdálenými pracovníky pomocí pravidelných virtuálních společenských akcí, přestávek na kávu a teambuildingových aktivit.

~ Manažer, Švédsko

V dynamickém světě práce na dálku je jednou z nejvýznamnějších výzev, kterým manažeři čelí, podpora týmové soudržnosti. Jak jsou týmy stále více rozptýlené, fyzicky oddělené geografickými vzdálenostmi a často fungující v různých časových pásmech, tradiční metody budování a udržování jednotného týmového ducha již nejsou tak efektivní. Tato nová éra práce vyžaduje inovativní přístupy ke kultivaci smyslu pro pospolitost a kolektivní účel mezi členy týmu, kteří se možná nikdy nesetkají tváří v tvář.

Výzva podpory týmové soudržnosti ve vzdáleném prostředí přesahuje pouhé propojení lidí digitálními prostředky. Zahrnuje vytváření sdílené týmové identity, podporuje pocit sounáležitosti a zajišťuje, aby se každý člen týmu cítil ceněný a integrovaný. Ve vzdálených týmech představuje absence příležitostných osobních interakcí, které organicky přispívají k týmovému propojení, jedinečnou překážku. Manažeři proto musí být proaktivní a úmyslní ve svém úsilí překlenout tuto propast.

Tento problém je umocněn různorodou povahou vzdálených týmů. Rozdíly v kulturním prostředí, komunikačních stylech a pracovních preferencích mohou vést k nedorozuměním nebo pocitům izolace mezi členy týmu. Úkolem manažerů je nejen rozpoznat tyto rozdíly, ale také je využít ke zlepšení týmové dynamiky a spolupráce.

Vnímání a cítění

Tato optika zdůrazňuje emocionální a psychologické aspekty této výzvy. Ve vzdáleném prostředí se členové týmu a manažeři mohou cítit odloučení kvůli nedostatku fyzické přítomnosti a neformálních interakcí. To může vést k pocitům izolace nebo nesouznění s týmem. Manažer může například vnímat pokles morálky týmu a může pro něj být náročné posoudit a řešit emocionální potřeby členů týmu, kteří se cítí odloučení.

Struktura a procesy

Z tohoto pohledu je výzvou vytvoření a implementace struktur a procesů, které podporují soudržnost týmu ve virtuálním prostředí. Bez přirozeného propojení, ke kterému dochází ve fyzické kanceláři, musí manažeři navrhovat záměrné činnosti a komunikační protokoly, aby podpořili pocit jednoty. Příkladem mohou být potíže s plánováním pravidelných týmových schůzek nebo činností, které vyhovují různým časovým pásmům, což brání rozvoji silného týmového pouta.

Vedení a sebevedení

Tento úhel se zaměřuje na roli vedení při kultivaci týmové soudržnosti. Výzvou pro manažery je jít příkladem při budování soudržného týmu, což zahrnuje rozvoj dovedností v oblasti řízení virtuálního týmu a komunikace. Sebevedení je navíc zásadní, protože manažeři se musí neustále učit a přizpůsobovat měnící se dynamice práce na dálku. Obvyklou výzvou může být neschopnost manažera efektivně zprostředkovat konflikty nebo usnadňovat teambuildingové aktivity ve virtuálním prostředí, které jsou nezbytné pro udržení jednoty týmu.

Kultura a normy

Skrze tuto optiku je výzva vnímána v kontextu kulturní rozmanitosti a norem ve vzdálených týmech. Manažeři se musí orientovat a harmonizovat různá kulturní očekávání a pracovní styly, což může být ve vzdáleném prostředí složitý úkol. Manažer může mít například potíže s vytvořením týmové kultury, která respektuje a integruje různé komunikační styly a pracovní návyky, což může vést k nedorozuměním a nedostatku soudržné týmové identity.

ŠPATNÁ KOMUNIKACE A NEDOSTATEČNÁ ZPĚTNÁ VAZBA

Manažeři z různých cílových skupin hovořili o problémech spojených s komunikačními obtížemi v důsledku absence osobní interakce a o možných problémech s motivací plynoucích z nedostatku sociální interakce. Většina účastníků se shodla na tom, že "jasná komunikace je zásadní". Pracoviště potřebují jasné pokyny a komunikaci, aby se předešlo stresu a nejistotě.

Jeden manažer uvedl:

Práce na dálku je jako ledovec; vidíme pouze jeho špičku, nebo v podstatě to, co nám zaměstnanci chtějí ukázat. Zažil jsem tvrdohlavost některých zaměstnanců, kteří nebyli dobří při práci na dálku, přesto si nechtěli připustit, že práce na dálku nemusí být pro ně. Práce na dálku je právem každého, ale nefunguje pro každého.

- Manažer Rakousko

Zdůrazněním potřeby individuálních řešení můžete namítnout, že zaměstnanec v tomto případě nepochopil nebo chtěl odhalit svou neschopnost plnit, ale můžete také namítnout, že chybí podpora a vedení ze strany manažerů, kteří nakonec jsou zodpovědní za výsledek.

Zpětná vazba, jak dávat a vnímat zpětnou vazbu, je vnímána jako větší výzva pracovat na dálku. Jeden manažer zdůraznil potřebu struktury zpětné vazby.

Vytvořte pravidelný mechanismus zpětné vazby, kde mohou zaměstnanci vyjádřit své obavy, výzvy nebo návrhy týkající se práce na dálku.

- Manažer, Švédsko

Vnímání a cítění

Tento pohled se zaměřuje na emocionální a psychologické dopady komunikačních bariér při práci na dálku. Vedoucí pracovníci se mohou cítit odloučení od svého týmu, což vede k nepochopení skutečných pocitů a obav jejich týmu. Zaměstnanci se zase mohou cítit nedocenění nebo nevyslyšení, což vyvolává pocit izolace. Tuto perspektivu odráží například přirovnání rakouského manažera o práci na dálku jako o "ledovci", které naznačuje, že pouze zlomek problémů zaměstnanců je pro vedení viditelný, což ponechává hlubší problémy nerozpoznané a neřešené.

Struktura a procesy

Z tohoto pohledu spočívá výzva ve vytvoření účinných komunikačních kanálů a mechanismů zpětné vazby ve vzdáleném prostředí. Bez strukturovaných procesů mohou chybět důležité informace a zaměstnanci nemusí dostat vedení, které potřebují. Návrh švédského manažera na zavedení pravidelného mechanismu zpětné vazby je příkladem potřeby strukturovaných procesů, které zajistí konzistentní a jasnou komunikaci a umožní manažerům zůstat informováni a reagovat na potřeby svého týmu.

Vedení a sebevedení

Tento aspekt zdůrazňuje roli vůdčích dovedností při řešení komunikačních problémů. Výzvou pro manažery je jít příkladem, prokazovat efektivní komunikaci a aktivně vyhledávat zpětnou vazbu. Zahrnuje také sebereflexi a sebezdokonalování v komunikačních dovednostech. Zkušenosti rakouského manažera s tvrdohlavostí zaměstnanců poukazují na to, že vedoucí pracovníci potřebují vyvinout strategie, jak zapojit a podporovat zaměstnance, kteří mohou mít problémy s prací na dálku, a zajistit tak otevřenou komunikaci.

Kultura a normy

Výzvou je zde sladění a integrace různých komunikačních stylů a očekávání napříč různými kulturními prostředími v rámci vzdálených týmů. Manažeři musí tyto rozdíly zvládnout, aby vytvořili inkluzivní komunikační kulturu, v níž se všichni členové týmu cítí dobře, když sdílejí své myšlenky a zpětnou vazbu. Jeden manažer řekl: "Promluvte si s někým. Pokud se vám zdá pracovní zátěž příliš velká, zjistěte, zda se o ni můžete podělit. Otevřená komunikace je tak důležitá." Manažer Irsko

To samozřejmě vyžaduje kulturu, kde je to v pořádku a kde jste povzbuzováni ke sdílení těchto pocitů bez následků. Tuto potřebu odráží i otázka vznesená švédským manažerem ohledně vytvoření struktury zpětné vazby, která poukazuje na to, jak se kulturní normy týkající se komunikace a zpětné vazby mohou lišit a jak je důležité se těmito rozdíly přizpůsobit v prostředí na dálku.

NEDOSTATEK KOMPETENCÍ

V rychle se vyvíjejícím prostředí práce na dálku je kritickým problémem, který se neustále objevuje, nedostatek kompetencí mezi manažery. Jak organizace přecházejí na vzdálené nebo hybridní modely, procházejí sady dovedností potřebné pro efektivní správu významnou transformací. Tradiční manažerské dovednosti, i když jsou stále relevantní, již nestačí. Manažeři se ocitli ve zcela novém terénu, kde se kompetence v oblasti digitální komunikace, vedení virtuálního týmu a vzdálené zapojení zaměstnanců stávají prvořadými.

Tato výzva se netýká pouze technických dovedností potřebných k používání nástrojů pro práci na dálku, ale zahrnuje také širší spektrum kompetencí. Patří mezi ně schopnost udržet soudržnost týmu bez fyzické přítomnosti, pochopení nuancí dynamiky virtuálního týmu a schopnost podporovat pohodu členů týmu na dálku. Kromě toho se od manažerů vyžaduje, aby uměli zvládat složité problémy, které vyplývají z rozptýlených pracovních sil, jako je koordinace napříč časovými pásmy, řízení virtuálních pracovních postupů a podpora pocitu sounáležitosti a začlenění mezi vzdálenými zaměstnanci.

Nedostatek těchto kompetencí může vést k řadě problémů, od snížené týmové produktivity a morálky až po zvýšené pocity izolace mezi zaměstnanci. Vzhledem k tomu, že povaha práce se neustále vyvíjí, vybavení manažerů správnými dovednostmi a kompetencemi pro vedení na dálku se stává nejen prospěšným, ale i nezbytným pro úspěch a udržitelnost dohod o práci na dálku.

Vnímání a pocity

Z tohoto pohledu je výzva spojena s pocity a vnímáním nedostatečnosti nebo nepřipravenosti manažerů. Mohou se cítit zahlceni nebo znepokojeni tím, že nemají potřebné dovednosti k efektivnímu vedení týmu na dálku. To může vést ke snížení sebedůvěry a ovlivnit jejich rozhodovací schopnosti. Příkladem může být manažer, který se cítí nejistý při používání digitálních nástrojů pro týmovou spolupráci, což může bránit efektivní komunikaci a vytvářet bariéru ve spojení s týmem.

Struktura a procesy

Z této perspektivy se na tuto výzvu pohlíží v kontextu organizačních systémů a pracovních postupů. Nedostatek kompetencí se může projevit v neefektivních nebo nevhodných strukturách pro práci na dálku. Manažeři mohou mít problémy se zavedením efektivních procesů práce na dálku nebo se jim nepodaří přizpůsobit stávající pracovní postupy tak, aby vyhovovaly virtuálnímu prostředí. Pro manažera může být například obtížné koordinovat týmové činnosti v různých časových pásmech kvůli nedostatku zkušeností s plánováním a rozvrhováním práce na dálku.

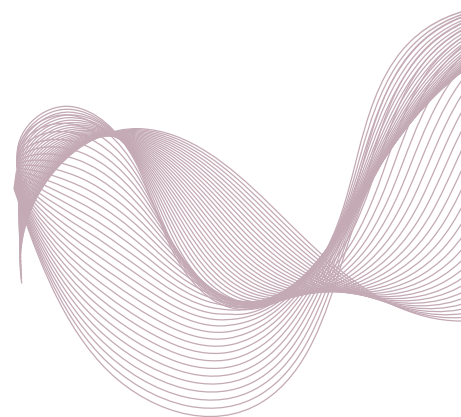
Vedení a sebevedení

Tento úhel zdůrazňuje výzvu v oblasti rozvoje vedení a sebezdokonalování. Manažeři se mohou potýkat s obtížemi při vedení a motivaci svých týmů na dálku kvůli nedostatku školení v oblasti vedení na dálku. Výzva spočívá také v sebevedení, kde manažeři potřebují rozpoznat své mezery v dovednostech a hledat příležitosti pro osobní rozvoj. Příkladem může být manažer, který se snaží udržet týmovou morálku na dálku, aniž by si vytvořil potřebné dovednosti, aby mohl svůj tým virtuálně zapojit a inspirovat.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je výzvou integrace a přizpůsobení se různým pracovním postupům a očekáváním ve vzdáleném prostředí. Manažeři mohou postrádat kompetence potřebné k řízení kulturně různorodého týmu, což vede k chybné komunikaci a nedostatku soudržnosti. To je evidentní, když manažer nedokáže rozpoznat a řešit kulturní rozdíly v komunikačních stylech, což může vést k nedorozuměním a snížení efektivity týmu.

OSOBNÍ ROZMĚR

POTÍŽE S NAVAZOVÁNÍM OSOBNÍCH KONTAKTŮ

Schopnost navázat osobní kontakt se zaměstnanci není jen příjemnou záležitostí, ale je důležitou součástí efektivního vedení. Osobní vztahy posilují důvěru, zvyšují soudržnost týmu a jsou nezbytné pro pochopení a reakci na individuální potřeby členů týmu. Při absenci osobních kontaktů však musí manažeři najít nové způsoby, jak překlenout fyzickou vzdálenost. Musí vytvořit prostředí, ve kterém se smysluplné vazby mohou rozvíjet i přes nedostatek fyzické blízkosti.

Tento problém je obzvláště výrazný ve vzdálených prostředích, kde digitální komunikace nahrazuje nuance osobní interakce. Manažeři musí přizpůsobit svůj styl vedení, aby si udrželi pocit spojení a angažovanosti a zajistili, že se každý člen týmu nebude přehlížen, bude vyslechnut a oceněn. Tento přechod vyžaduje přehodnocení tradičních manažerských postupů a hlubší pochopení nástrojů a technik, které usnadňují spojení v digitálním světě.

Vnímání a pocity:

Problém vytváření vazeb může pramenit z emocionálního a psychologického dopadu vzdáleného pracovního prostředí, které vytváří nové struktury a chování, jimž se manažeři musí přizpůsobit. Manažeři se mohou jako zaměstnanci potýkat s pocitem odloučení od svého týmu, což vede k pocitům izolace a snížené schopnosti vcítit se do členů týmu. Mnoho účastníků naší studie hovořilo o obtížích v rámci "Reading room", natož při vytváření vztahů a vazeb, zejména pokud nedošlo k předchozímu osobnímu kontaktu. Vyžaduje to znalosti, know-how, jak komunikovat a navazovat kontakty, a transparentnost ohledně toho, že nikdo nemá správné odpovědi, všichni se na to snažíme přijít a že složitost bude vždy existovat, když se mluví o navazování kontaktů, protože jsme lidé.

Struktura a procesy:

Problém spočívá v tom, že je obtížné napodobit spontánní a organické interakce, k nimž dochází ve fyzickém kancelářském prostředí. Pro manažery může být obtížné vytvořit struktury, které podporují neformální a zároveň smysluplné interakce ve virtuálním prostředí. Příkladem může být snaha usnadnit neformální rozhovory "u vody" v digitálním pracovním prostoru, které jsou klíčové pro budování osobních vazeb a pochopení týmové dynamiky. V "osobním" pracovním dni by měl den určitou strukturu, začátek, prostředek a konec, a všichni by podobně procházeli tímto dnem, měli by přestávky na kávu, chvílky pro sebe, přestávky na oběd, vstup do budovy, odchod z budovy atd. všechny tyto procesy v sobě skrývají příležitost k vytvoření sociálních vazeb, bez nich se přirozený tok objevuje jen obtížně. Neznamená to však, že nemůžeme vytvářet nové struktury a přizpůsobovat se novému digitálnímu prostředí, zdůrazňuje to, že je důležité věnovat čas a energii vytváření nových forem, které fungují v novém prostředí, což jsme dříve mohli považovat za samozřejmost.

Vedení a sebevedení:

Z tohoto pohledu je výzvou přizpůsobit styly vedení tak, aby vyhovovaly vzdáleným interakcím. Manažeři čelí potížím s poskytováním účinného vedení a podpory bez výhody fyzické přítomnosti a neverbálních podnětů. Běžným příkladem je výzva provádět kontroly výkonu na dálku, kde je obtížnější porozumět jemným náznakům reakcí zaměstnance a úrovně pohodlí, což může vést k méně efektivní zpětné vazbě a vedení.

Kultura a normy:

Výzva spočívá v přijetí faktu, že se musíme přizpůsobit změnám, manažeři musí přijmout skutečnost, že okolí je jiné, a začít se orientovat a integrovat nové formy práce. Některé věci, jako například způsob vytváření vazeb mezi kolegy, mohly být dovedností, kterou jsme považovali za samozřejmost ve fyzickém světě, kde nyní musíme hledat nové způsoby.

S rostoucím počtem talentů na celém světě se objevuje další perspektiva, a to výzva sladit různé kulturní normy vzdálených týmů z různých částí světa. Vytvořit soudržnou týmovou kulturu, která by zahrnovala širokou škálu původů a postupů členů týmu, může být významným úkolem. Pro manažera může být například náročné vytvořit společný základ pro týmové interakce, který by respektoval různá časová pásma, komunikační styly a hranice pracovního a soukromého života, což může vést k potenciálním nedorozuměním a konfliktům.

PSYCHICKÉ A EMOČNÍ VYPĚTÍ

Když nevidíte své zaměstnance, nemůžete vidět jejich boj. Musíte se spoléhat na to, že vám to řeknou oni. Ne vždy se to podaří. Při práci na dálku je těžší vidět červené vlajky, které by signalizovaly deprese nebo problémy s duševním zdravím.

- Manažer, Irsko

V rychle se rozvíjejícím prostředí práce na dálku je pro manažery významnou, ale často podceňovanou výzvou identifikace a řešení psychické a emocionální zátěže členů jejich týmu. Přejít na práci na dálku nově definoval interakce a prostředí na pracovišti, což vede k novým stresorům, které mohou ovlivnit duševní zdraví a emoční pohodu zaměstnanců. Tato situace představuje jedinečnou výzvu pro manažery, od nichž se nyní vyžaduje větší pozornost vůči jemným příznakům stresu, které mohou ve virtuálním prostředí snadno zůstat nepovšimnuty.

Absence fyzických signálů a přirozená omezení digitální komunikace ztěžují manažerům odhalení změn v chování nebo náladě zaměstnance, které by mohly naznačovat stres nebo emocionální potíže. Tento problém je ještě umocněn skutečností, že zaměstnanci pracující na dálku mohou mít menší sklon otevřeně se svěřovat se svými problémy, ať už kvůli neosobní povaze virtuálních interakcí, nebo kvůli vnímanému nedostatku podpůrného prostředí.

Navíc stírání hranic mezi pracovním a osobním životem v prostředí na dálku může dále prohlubovat psychické a emocionální napětí zaměstnanců.

Manažeři nyní stojí před úkolem nejen tyto příznaky rozpoznat, ale také poskytnout vhodnou podporu a zdroje a zároveň respektovat osobní hranice členů svého týmu.

Vnímání a cítění

Výzva spočívá v pochopení a vcítění se do emočního stavu zaměstnanců na dálku. Ve vzdáleném pracovním prostředí mohou mít manažeři problém vnímat jemné emocionální náznaky, které jsou zřetelnější při osobních interakcích. Manažer si například nemusí snadno všimnout příznaků stresu nebo vyhoření u člena týmu během virtuálních schůzek, na rozdíl od osobního prostředí, kde je řeč těla a další neverbální signály lépe pozorovatelné.

Struktura a procesy

Když se zaměstnanci cítí v depresi, jejich práce je ovlivněna. Ztrácejí nadšení a soustředění. Mluvit a mít pravidelné spojení a kontroly je tak důležité jako součást struktury pracovního života.

- Manažer, Irsko.

Úkolem je vytvořit a zavést účinné komunikační kanály a podpůrné systémy, které umožní identifikovat a řešit duševní a emocionální problémy. Příkladem této výzvy je vytvoření procesu pravidelných kontrol, které jsou dostatečně citlivé na to, aby identifikovaly emocionální potíže, které mohou být snadno zamaskovány ve standardních strukturách hlášení nebo formálních schůzek.

Vedení a sebevedení:

Z tohoto úhlu pohledu se výzva týká vůdčích dovedností potřebných k rozpoznání a řešení psychické a emocionální zátěže. Manažeři si musí osvojit zvýšenou úroveň emoční inteligence a schopnost vést s empatií. To zahrnuje proaktivní dotazování se na obavy zaměstnanců a naslouchání jim. Manažer může mít problém s tím, jak přistupovat k citlivým rozhovorům nebo jak poskytovat podporu, aniž by zasahoval do osobních hranic, zejména ve vzdáleném prostředí.

Kultura a normy:

Z kulturního hlediska jde o vytvoření a udržení pracovní kultury, která uznává a podporuje duševní a emocionální zdraví. Ve vzdálených týmech může být obtížné vytvořit kulturu, kde je bezpečné vyjádřit zranitelnost a vyhledat pomoc. Manažeři se musí orientovat v různých kulturních normách týkajících se duševního zdraví a emočního projevu. Například v některých kulturách může být diskuse o problémech duševního zdraví stigmatizována, takže pro zaměstnance z těchto prostředí je obtížnější otevřít se svým problémům.

Každý z těchto pohledů přináší různé aspekty problému při zaznamenávání psychické a emocionální zátěže u zaměstnanců na dálku, což podtrhuje mnohostranný přístup potřebný k účinné podpoře pohody členů týmu v pracovním prostředí na dálku.

NÍZKÁ MOTIVACE ZAMĚSTNANCŮ

V rozvíjející se oblasti práce na dálku je opakovaným a významným problémem identifikovaným manažery vnímání nízké motivace zaměstnanců. Tento problém, který se často objevuje v diskusích ve skupinách i v individuálních rozhovorech s manažery, poukazuje na složitost udržování týmové i individuální motivace ve virtuálním pracovním prostředí. Přejít na práci na dálku může narušit zavedené osobní a profesionální rutiny, smazat hranice mezi prací a osobním životem a následně ovlivnit úroveň motivace.

Manažeři zjišťují, že tradiční motivační strategie nejsou ve vzdáleném prostředí vždy účinné. Absence fyzické přítomnosti a změna dynamiky práce znamenají, že k inspiraci a udržení motivace jsou zapotřebí nové přístupy a dovednosti. Diskuse se točily kolem křehké rovnováhy vzbuzování důvěry bez uchylování se k mikromanagementu a udržení členů týmu zaměřených na cíle, aniž by ztratili ze zřetele své blaho.

Jak poznamenal manažer z Rakouska

Motivovaní zaměstnanci jsou skvělí, ale také zdraví.

Důležitá je tedy dobrá rovnováha.

- Manažer Rakousko.

Vnímání a pocity

Ve vzdáleném pracovním prostředí se manažeři často potýkají s problémy při přesném vnímání úrovně motivace členů svého týmu, a to především kvůli absenci možností přímého pozorování, které je typické pro tradiční kancelářské prostředí. To může vést k nesprávným interpretacím; například tichost zaměstnance na virtuálních schůzkách může být mylně považována za nedostatek motivace, zatímco ve skutečnosti ji lze přičíst méně pohodlnému stylu komunikace ve vzdáleném prostředí nebo jiným základním faktorům.

Vnímání a pocity významně ovlivňují motivaci a pro manažery je klíčové, aby je zvážili. Například nedostatek jasných cílů může vést ke zmatku a frustraci mezi členy týmu. Podobně jsou kritickými faktory, které mohou snižovat motivaci, pocity nudy, stresu a vyhoření. Kromě toho základní psychologická zátěž, jako je deprese, úzkost, emoční vyčerpání a pracovní vyhoření, může mít hluboký dopad na úroveň motivace zaměstnance. Je nezbytné, aby manažeři rozpoznali tyto jemné náznaky a základní emocionální stavy. Řešení těchto problémů může vyžadovat vyhledání vedení a nových znalostí a může dokonce vyžadovat externí odborné znalosti.

Struktura a procesy

Tato perspektiva se zaměřuje na organizační rámce a procesy, které podporují nebo brání motivaci při práci na dálku. Výzva spočívá v přizpůsobení nebo vytvoření struktur, které podporují motivaci bez fyzického dohledu, který je možný v kanceláři. Například pro manažery může být náročné zavést účinné systémy sledování výkonu na dálku, které by motivovaly zaměstnance a zároveň se vyhnuly nástrahám mikromanagementu.

Vedení a sebevedení

Z hlediska vedení je výzvou rozvíjet dovednosti a strategie k motivaci členů týmu na dálku. Manažeři musí vést s empatií a porozuměním, rozpoznávat různé faktory, které ovlivňují motivaci ve vzdáleném kontextu. Významnou výzvou by mohla být schopnost manažera inspirovat a zapojit svůj tým prostřednictvím virtuálních prostředků, což vyžaduje odlišný přístup ve srovnání s interakcemi tváří v tvář.

Kultura a normy

Zde se zaměřujeme na kulturní aspekty motivace ve vzdálených týmech. Výzvou pro manažery je vytvořit a udržet týmovou kulturu, která podporuje motivaci napříč různými kulturními prostředími. Různé kulturní normy týkající se práce a motivace mohou vést k různým očekáváním a vnímání. Příkladem je řízení týmu se členy z kultur, kde je sebemotivace vysoce ceněná, oproti kulturám, kde je motivace více motivována externě, což vyžaduje různé přístupy řízení.

ROZDÍLY V KULTURNÍM A INDIVIDUÁLNÍM PROSTŘEDÍ.

V případě žen, které pracují na dálku a mají vlastní rodiny, je potřeba větší flexibilita a porozumění, pokud je to na místě, přispívá to k velmi dobrým pracovním vztahům, protože existuje porozumění a respekt, a vytváří velmi dobré pracovní prostředí. Klíčem je porozumění.

- Manažer, Irsko.

Ve stále globalizovanějším a rozmanitějším světě práce na dálku je jednou z náročných výzev, kterým manažeři čelí, zorientovat se v rozdílech v kulturním a individuálním zázemí členů jejich týmu. Práce na dálku boří geografické bariéry a spojuje mozaiku jednotlivců z různých kulturních, sociálních a profesních prostředí. Tato rozmanitost, i když je cenným přínosem, přináší komplexní dynamiku, kterou musí manažeři obratně ovládat, aby zajistili efektivní týmovou spolupráci a vzájemné porozumění.

Výzvou jsou nejen zjevné rozdíly, jako je jazyk a časové pásmo, ale také jemnější aspekty kulturních nuancí, komunikačních stylů, pracovní etiky a individuálních očekávání. Tyto rozdíly mohou vést k nedorozuměním, chybám v komunikaci a dokonce ke konfliktům, které ovlivňují soudržnost a produktivitu týmu. Manažeři v tomto prostředí musí umět tyto rozdíly rozpoznat a respektovat, a co je důležitější, využívat je k obohacení celkového výkonu a zkušeností týmu.

Kromě toho individuální prostředí přesahuje kulturní aspekty a zahrnuje osobní zkušenosti, vzdělání a osobnostní rysy. Jedinečný pohled každého člena týmu přispívá k tomu, jak přistupuje k práci, jak komunikuje s ostatními a jak vnímá svou roli v týmu. Manažeři stojí před úkolem vytvořit inkluzivní prostředí, kde jsou tyto různé perspektivy uznávány a oceňovány, a zajistit, aby se každý člen týmu cítil zapojen a měl možnost plně přispět.

Vnímání a pocity

Z tohoto pohledu je výzvou pochopení a vcítění se do různorodého emocionálního a psychologického zázemí členů týmu. Manažeři se mohou potýkat s problémem, jak kulturní a individuální rozdíly ovlivňují vnímání a reakce členů týmu v různých situacích. Manažer například nemusí plně pochopit význam kulturních nuancí v komunikaci, což vede k nedorozuměním nebo pocitům vyloučení mezi členy týmu z odlišného kulturního prostředí.

Struktura a procesy

Zde je výzvou vytvoření struktur a procesů, které by zohledňovaly a respektovaly různé pracovní styly a kulturní normy. Ve vzdáleném prostředí musí manažeři vytvořit systémy, které umožňují flexibilní pracovní dobu s ohledem na různá časová pásma, a také metody komunikace a spolupráce, které vyhovují různým kulturním preferencím. Příkladem může být obtížné plánování týmových schůzek, které vyhovují všem, nebo výběr nástrojů pro spolupráci, které jsou univerzálně přístupné a uživatelsky přívětivé.

Vedení a sebevedení

Tato optika zdůrazňuje, že pro manažery je náročné přizpůsobit svůj styl vedení tak, aby mohli efektivně řídit kulturně odlišný tým. Vedoucí pracovníci musí rozvíjet kulturní kompetence, tedy schopnost porozumět lidem z různých kultur, komunikovat s nimi a efektivně s nimi spolupracovat. Musí se také cvičit v sebevedení tím, že si budou vědomi svých vlastních kulturních předpokladů a naučí se je zvládat. Častým problémem může být schopnost vedoucího zprostředkovat konflikty, které vznikají z kulturních nedorozumění, nebo motivovat členy týmu, kteří mají odlišný kulturní pohled na práci a autoritu.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska jde o vytvoření inkluzivní týmové kultury, která zahrnuje a využívá kulturní a individuální rozmanitost. Manažeři musí podporovat prostředí, ve kterém jsou rozdíly nejen tolerovány, ale jsou považovány za přínos. To zahrnuje uznání a oslavu kulturních svátků, zohlednění jazykových bariér a podporu otevřených diskusí o kulturních normách. Příkladem této výzvy je integrace členů týmu, kteří mají odlišný přístup k rovnováze mezi pracovním a soukromým životem nebo odlišná očekávání ohledně zpětné vazby a stylu komunikace.

ROVNOVÁHA MEZI PRACOVNÍM A SOUKROMÝM ŽIVOTEM

Vzhledem k problémům spojeným s neomezenou pracovní dobou může umožnění flexibilního rozvrhu zaměstnancům pomoci najít rovnováhu mezi pracovními a osobními závazky.

- Manažer, Švédsko

Pokud se lidé naučí řídit a vyvažovat svůj pracovní a soukromý život, poskytně jim to skvělou příležitost cítit se dobře a mít pocit pohody.

- Manažer, Irsko

Rodičovství může být jednou z největších výzev. Pro rodiče (bez ohledu na pohlaví) je těžké pracovat z domova, aniž by se cítili povinni se během pracovní doby starat o své děti

- Manažer, Rakousko

V oblasti práce na dálku se jako významná výzva objevuje pomoc zaměstnancům při udržování zdravé rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem. Tato výzva, kterou zdůrazňují různí manažeři v různých regionech, zahrnuje složitost stírání hranic mezi pracovním a osobním životem. Přejít na práci z domova zrušil tradiční fyzické oddělení těchto sfér, což často vede k potížím s efektivním řízením času a závazků.

Manažer ze Švédska zdůrazňuje význam flexibilních rozvrhů jako prostředku ke zmírnění problémů spojených s neomezenou pracovní dobou. Flexibilita umožňuje zaměstnancům přizpůsobit si pracovní dobu tak, aby byla v souladu s osobními závazky, a tím usnadňuje lepší rovnováhu. Manažer z Irska, který se s tímto názorem ztotožňuje, poukazuje na hluboký dopad dobře zvládnuté rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem na celkový pocit pohody a spokojenosti zaměstnanců.

Tuto výzvu dále komplikují další povinnosti, jako je rodičovství, jak poznamenal manažer z Rakouska. Rodiče často žonglují s pracovními úkoly a péčí o děti současně, což může vést ke zvýšenému stresu a snížení produktivity. Tato dvojí role, zejména v domácím prostředí, podtrhuje potřebu porozumění a podpůrné pracovní politiky.

Dalším aspektem, jak naznačuje manažer z Irska, je řízení přesčasů. Jako řešení, jak předejít syndromu vyhoření a zachovat rovnováhu, se navrhuje přístup dávat a brát, kde by brzké příchody mohly odpovídat časným odchodům. Tento přístup odráží potřebu vzájemného porozumění mezi zaměstnavateli a zaměstnanci při řízení pracovní doby.

Když se ponoříme do tohoto tématu, prozkoumáme mnohostrannou povahu rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem v prostředí vzdálené práce. Prozkoumáme strategie a postupy, které manažeři používají, aby podpořili své týmy při dosahování harmonické rovnováhy a zajistili, že zaměstnanci zůstanou produktivní, motivovaní a zdraví.

Vnímání a pocity

Z tohoto pohledu se výzva zaměřuje na emocionální a psychologický dopad rozostřených hranic mezi pracovním a soukromým životem na zaměstnance. Pro manažery může být obtížné pochopit, jak práce na dálku ovlivňuje osobní život a pohodu členů jejich týmu. Například zaměstnanci pracující z domova mohou zažívat zvýšený stres kvůli nemožnosti odpojit se od práce, což vede k vyhoření. To je obzvláště náročné pro rodiče, jak poznamenal rakouský manažer, kteří se mohou cítit rozpolceni mezi pracovními povinnostmi a péčí o děti.

Struktura a procesy

Ze strukturálního hlediska spočívá výzva ve vytváření a implementaci pracovních politik a procesů, které podporují rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem. Potřeba flexibilních rozvrhů, jak zdůraznil švédský manažer, ukazuje důležitost adaptabilních pracovních uspořádání.

Manažeři musí zajistit, aby existovaly takové struktury, které zaměstnancům umožní efektivně řídit svou práci a osobní závazky, aniž by to vedlo k přepracování nebo vyhoření.

Vedení a sebevedení

Zde se zaměříme na roli vedení při podpoře a modelování rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem. Manažeři musí jít příkladem a sami ukazovat zdravé hranice mezi pracovním a soukromým životem. To zahrnuje uznání důležitosti přestávek, zvládnání pracovní zátěže a respektování osobního času zaměstnanců. Přístup irského manažera k řízení přesčasů odráží potřebu vyváženého přístupu vedení, který si váží jak příspěvků zaměstnanců, tak jejich osobního času.

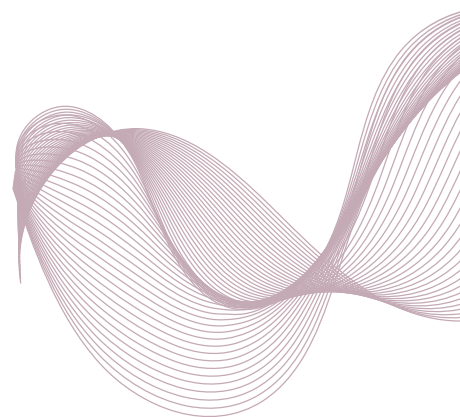
S přesčasy je třeba dávat a brát. Občas je to nutné. Ale pokud někdo přijde dříve, mělo by mu být umožněno jít dříve, pokud je to možné.

- Manažer, Švédsko

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je výzvou vytvořit týmovou kulturu, která oceňuje a podporuje rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem. Manažeři musí podporovat prostředí, kde je přijatelné a podporované upřednostňovat osobní pohodu vedle pracovních povinností. To zahrnuje vytvoření kultury důvěry, kde se zaměstnanci cítí pohodlně při využívání flexibilních pracovních ujednání beze strachu, že budou vnímáni jako méně oddaní své práci.

KULTURNÍ ROZMĚR

VYTVÁŘENÍ A ASIMILACE ORGANIZAČNÍ KULTURY

V rozvíjejícím se světě práce na dálku je jednou z nejrůznějších a nejsložitějších výzev, kterým manažeři čelí, vytvoření a osvojení si organizační kultury, která bude rezonovat v rozptýlených týmech. Přejít na práci na dálku zásadně změnil způsob vnímání a udržování organizační kultury, což představuje jedinečnou výzvu při posilování společného smyslu pro identitu, hodnoty a normy mezi zaměstnanci, kteří mohou být rozptýleni v různých regionech a časových pásmech.

Podstata organizační kultury tradičně tkví ve fyzických interakcích a sdílených zkušenostech v rámci společného pracovního prostoru. V jeho nepřítomnosti mají manažeři za úkol překládat a udržovat tyto kulturní prvky ve virtuálním prostředí. To zahrnuje udržování pocitu propojenosti, zajištění toho, aby byly hodnoty a cíle organizace jasně sdělovány a ztělesňovány v každodenních operacích, a posilování pocitu sounáležitosti mezi vzdálenými zaměstnanci.

Výzvou je asimilovat nové zaměstnance do firemní kultury bez osobní přítomnosti, což vyžaduje, aby manažeři našli inovativní způsoby, jak je začlenit a efektivně jim předat hodnoty organizace.

Vnímání a pocity

Z tohoto pohledu se výzva soustředí na to, jak zaměstnanci vnímají kulturu organizace a jak se s ní emocionálně spojují ve vzdáleném prostředí. Bez fyzických podnětů a neformálních interakcí v kanceláři se zaměstnanci mohou cítit odtrženi od základních hodnot a étosu organizace. To může vést k pocitu izolace nebo nedostatku sounáležitosti. Vzdálení zaměstnanci mohou mít například problém cítit se součástí firemní kultury nebo jim mohou chybět emocionální vazby, které vznikají při osobních interakcích.

Struktura a procesy

Strukturálně spočívá výzva ve vytvoření procesů a systémů, které efektivně zprostředkovávají a posilují organizační kulturu ve virtuálním prostředí. To zahrnuje rozvoj komunikačních strategií, virtuálních teambuildingových aktivit a digitálních rituálů, které odrážejí a posilují kulturu. Specifickou výzvou by zde mohlo být vytvoření virtuálních onboardingových procesů, které efektivně začlení nové zaměstnance do organizační kultury a zajistí, že pochopí a přijmou firemní hodnoty a normy.

Vedení a sebevedení

Z pohledu vedení se jedná o úkol jít příkladem a aktivně podporovat organizační kulturu na dálku. Vedoucí pracovníci musí být ztělesněním hodnot společnosti a najít inovativní způsoby, jak tyto hodnoty na dálku vyjádřit a posílit. To by mohlo zahrnovat přizpůsobení stylů vedení, aby bylo možné efektivněji komunikovat a zapojit členy týmu a zajistit, aby byla organizační kultura důsledně reprezentována a pociťována i přes nedostatek fyzické interakce.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je výzvou udržovat jednotný soubor norem a postupů, které definují organizační kulturu, a to navzdory geografickým a kulturním rozdílům mezi vzdálenými zaměstnanci. Manažeři musí překonat tyto rozdíly a podporovat inkluzivní kulturu, která zahrnuje rozmanitost a zároveň udržuje soudržnou organizační identitu. Příkladem této výzvy je zajistit, aby kulturní zvyklosti a oslavy byly inkluzivní a měly odezvu u různorodých pracovníků, což posílí pocit jednoty a společného kulturního porozumění.

PROBLÉMY S DŮVĚROU, BUĎ NEDOSTATEČNOU NEBO ZNEUŽITOU

Je náročné rozvíjet důvěru, spolupráci a silnou týmovou kulturu, když nedochází k osobním setkáním.

- Manažer, Rakousko

Nejprve je třeba vybudovat důvěru. V závislosti na kontextu a předchozích zkušenostech to může trvat přibližně jeden rok.

- Manažer, Rakousko

Rozvíjet aktivity, které podporují komunikaci a důvěru mezi zaměstnanci a mezi administrativou a zaměstnanci.

- Manažer, Řecko

Během jednání se lidé často snaží dohnat jinou práci a dělat něco jiného, místo aby se soustředili na jednání.

- Manažer, Polsko

V prostředí práce na dálku je zásadní, ale přesto často nenápadnou výzvou, které čelí manažeři otázky důvěry, ať už jde o vybudování dostatečné důvěry nebo o řešení jejího zneužití. Absence osobních interakcí, které jsou základním kamenem tradičního kancelářského prostředí, výrazně komplikuje dynamiku důvěry v týmech. Jak upozorňuje manažer z Rakouska, rozvíjení důvěry, spolupráce a silné týmové kultury je bez výhody osobních setkání obzvláště náročné.

Proces budování důvěry ve vzdáleném prostředí může být pomalý a vyžaduje soustavné úsilí a cílevědomost. Další poznatek z Rakouska zdůrazňuje, že v závislosti na různých faktorech, včetně kontextu a předchozích zkušeností, může vybudování pevných základů důvěry trvat značně dlouho, někdy až rok. Tato prodloužená doba zdůrazňuje složitosti spojené s posilováním důvěry na dálku, kde jsou interakce zprostředkovány přes obrazovky a často postrádají nuance osobní komunikace.

Kromě toho se problém důvěry netýká pouze jejího rozvoje, ale také jejího možného zneužití. Manažer z Polska upozorňuje na častý problém při schůzkách na dálku: lidé se věnují více úkolům a plně se nezapojují, což může narušit důvěru. Takové chování, i když je možné reakcí na zvýšený tlak práce na dálku, může vést k pochybnostem o závazku a odpovědnosti, což dále komplikuje dynamiku důvěry.

Vnímání a pocity

Problémy s důvěrou při práci na dálku se často týkají emocionálního spojení a důvěry mezi členy týmu a manažery. Nedostatek osobních interakcí může vést k pocitům nejistoty a skepse. Manažer se například může cítit nejistý ohledně zapojení a produktivity zaměstnance bez vizuálních signálů, zatímco zaměstnanci mohou mít pocit, že jim jejich vedoucí nedůvěřuje, že pracují samostatně, což vede k pocitu podhodnocení nebo mikromanagementu.

Struktura a procesy

Z hlediska struktury spočívá výzva ve vytvoření procesů, které podporují důvěru bez přímého dohledu. Ve vzdáleném prostředí nemusí být tradiční metody monitorování a hodnocení účinné nebo vhodné. Potíž spočívá v zavedení systémů, které zajistí odpovědnost a transparentnost, jako jsou pravidelné kontroly nebo nástroje pro řízení projektů, a zároveň zabrání atmosféře dohledu. To zahrnuje vyvážení potřeby dohledu s respektováním autonomie a soukromí zaměstnanců.

Vedení a sebevedení

Výzva spočívá ve vytvoření takového stylu vedení, který buduje a udržuje důvěru na dálku. Vedoucí pracovníci se musí pohybovat na tenké hranici mezi poskytováním podpory a dohledu, aniž by přešli do mikromanagementu. To vyžaduje vysokou míru sebeuvědomění a přizpůsobivosti, stejně jako dovednosti v oblasti komunikace a empatie. Vedoucí pracovníci musí také budovat svou vlastní důvěryhodnost tím, že budou ve svých interakcích spolehliví, důslední a transparentní.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je výzvou vytvořit organizační kulturu, která si přirozeně cení důvěry a podporuje ji. To zahrnuje vytvoření a udržování norem, které podporují otevřenou komunikaci, vzájemný respekt a sdílenou odpovědnost. Například kultura, která podporuje členy týmu, aby otevřeně diskutovali o své pracovní zátěži a problémech, může pomoci zmírnit pocity nedůvěry nebo nepochopení. Zahrnuje také pěstování prostředí, kde se nedoporučuje multitasking během schůzek, jak zmínil manažer z Polska, ve prospěch plného zapojení a přítomnosti.

ROZMĚR PLÁNOVÁNÍ

Práce na dálku nabízí flexibilitu, ale také může stírat hranice mezi pracovním a osobním životem. Zjistil jsem, že nabídka pravidelných individuálních kontrol pouhým zavoláním člověku na telefon, jako ve stylu staré školy, může pomoci.

- Manažer, Česká republika

Budme upřímní, práce na dálku může někdy způsobit, že máte pocit, že jste stále "na příjmu". Snažíme se předcházet vyhoření a pomáhat našim zaměstnancům na dálku najít ideální rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem, ale někdy je to opravdu těžké, protože každý je v jiné situaci a potřebuje něco jiného. -

- HR manažer, Česká republika

ROZPTYLOVÁNÍ

Rozptylování při práci na dálku může být vyšší, zejména u matek.

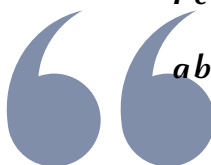
Matky často v kontaktu se svými dětmi, když jsou doma, a jsou proto snadněji vyrušovány nebo rozptylovány od práce.

- Manažer, Rakousko

Dobrá organizace času zlepšuje soustředění a zabraňuje rozptylování, což vede k lepší kontrole práce.

- Manažer, Španělsko

Péče o sebe a správné hospodaření s časem dokáží zázraky, abyste se vyhnuli vyhoření nebo se s ním vypořádali.

- Manažer, Řecko

V měnícím se prostředí práce na dálku se do popředí dostává problém zvládnutí rozptýlení. Práce z domova sice přináší řadu výhod, ale také řadu rozptýlení, která mohou bránit produktivitě a soustředění. Tento problém je mnohostranný a ovlivňuje různé jednotlivce různými způsoby v závislosti na jejich okolnostech a osobních vlastnostech.

Manažerka z Rakouska upozorňuje na specifickou výzvu pro matky, které jsou při práci z domova více na očích svým dětem, a proto jsou náchylnější k vyrušování. Tento postřeh zdůrazňuje, že prolínání pracovního a osobního prostoru může vést k většímu rozptylování, zejména u osob s pečovatelskými povinnostmi.

Naopak manažer ze Španělska poukazuje na dobrou organizaci času jako na klíčový faktor při zmírňování rušivých vlivů, což naznačuje, že strukturované plánování a disciplína jsou zásadní pro udržení pozornosti. Tento názor zaznívá v širší diskusi o povaze práce na dálku, která vyžaduje vysokou míru sebekázně a sebeuvědomění, zejména u jedinců, kteří jsou přirozeně náchylnější k rozptylování.

Emocionální a psychologické aspekty rozptýlení jsou také významné. Jak již bylo uvedeno, naše emoce a pocity mohou být podstatným rozptýlením, které odvádí pozornost od pracovních úkolů. Praxe sebeobsluhy a efektivního time managementu, jak zmínil manažer z Řecka, je zásadní pro zvládání těchto typů rozptýlení a předcházení syndromu vyhoření.

Vnímání a pocity

Výzvou je pochopit, jak jsou rozptylující faktory vnímány a jak ovlivňují emocionální stav pracovníků na dálku. U některých z nich, jako například u matek, na které upozornil rakouský manažer, může rozptylování doma vést k pocitu rozpolcenosti mezi pracovními a rodinnými povinnostmi. To může způsobovat stres a pocity viny. U jiných mohou vnitřní rozptýlení, jako jsou emoce nebo nedostatek soustředění, vést k frustraci a snížení spokojenosti s prací. Pochopení těchto osobních a emocionálních aspektů je klíčem k účinnému řešení tohoto problému.

Struktura a procesy

Z hlediska struktury se jedná o vytvoření a udržování pracovních procesů, které pomáhají minimalizovat rozptylování. Jak naznačuje španělský manažer, klíčová je dobrá organizace času. To může zahrnovat stanovení jasných pracovních plánů, zřízení vyhrazených pracovních prostor nebo zavedení nástrojů a technik pro lepší řízení úkolů. Výzvou je vytvořit procesy, které budou dostatečně flexibilní, aby se přizpůsobily různým domácím prostředím a osobním stylům práce, a zároveň poskytovaly strukturu a minimalizovaly rozptylování.

Vedení a sebevedení

Z pohledu vedení je výzvou modelování a podpora postupů, které snižují rušivé vlivy. Vedoucí musí prokázat zaměření a disciplínu, jak bylo uvedeno, ale také podporovat svůj tým v rozvoji těchto dovedností. To zahrnuje pochopení jedinečných výzev každého člena týmu a nabídku přizpůsobené podpory. Sebevedení je stejně důležité, protože jednotlivci si musí být vědomi svých vlastních spouštěčů rozptýlení a aktivně pracovat na jejich zvládnutí, což je bod, který manažer z Řecka zdůraznil ohledně sebeobsluhy a time managementu.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je problémem orientace a respektování různých postojů k rozptýlení, které se mohou v různých kulturách výrazně lišit. Některé kultury mohou mít například volnější přístup k multitaskingu nebo k vyrušování rodinou během pracovní doby. Manažeri musí podporovat kulturu, která tyto rozdíly respektuje, a zároveň prosazovat postupy, které pomáhají udržet soustředění a produktivitu. To může zahrnovat stanovení týmových norem týkajících se etikety virtuálních schůzek nebo očekávání v oblasti komunikace.

OMEZENÁ MANAŽERSKÁ KONTROLA

Termíny nebyly dodrženy; zaměstnanci mají tendenci s plněním úkolů otálet, a proto úkoly na poslední chvíli často postrádají očekávanou kvalitu; Při práci z domova si někteří lidé volí pozdní večerní hodiny, což pro mě jako vedoucího bylo problematické, protože v tomto případě jsem během dne neměl žádný volný čas.

- Manažer, Rakousko

Kontrola ve vzdáleném pracovním prostředí je složitý koncept, který do značné míry závisí na vnímání. Přejít na práci na dálku vyžaduje od manažerů přehodnocení tradičních kontrolních mechanismů, které se zaměřují na důvěru. Toto přizpůsobení je klíčové, protože viditelný dohled je nahrazen implicitní důvěrou, že zaměstnanci budou plnit své povinnosti. Uvažují-li o tom z manažerské perspektivy, vidím tuto výzvu jako mnohostrannou, zahrnující vnímání, strukturu, vedení a kulturní normy.

Vnímání a pocity

Vnímání kontroly ve vzdáleném prostředí je spíše psychické než fyzické. Manažeři zvyklí na přímý dohled mohou pociťovat ztrátu kontroly, což může vyústit v úzkost a nejistotu. K tomu přistupuje skutečnost, že kontrola je v podstatě o důvěře - o důvěře, že členové týmu jsou produktivní a zodpovědní, i když nejsou fyzicky pozorováni. Manažeři musí změnit své myšlení a přestat ztotožňovat viditelnost s produktivitou a začít podporovat kulturu, v níž je nejdůležitější důvěra a odpovědnost.

Struktura a procesy

Při práci na dálku je třeba přeorientovat struktury a procesy, aby podporovaly tento přístup založený na důvěře. To zahrnuje stanovení jasných očekávání, výstupů a termínů spíše než zaměření se na sledování pracovní doby nebo metod. Například namísto sledování počtu odpracovaných hodin je alternativou klást důraz na hodnocení založená na výsledcích. Tento přístup nejen respektuje autonomii zaměstnanců, ale také posiluje důvěru, že své úkoly splní efektivně, bez ohledu na čas nebo místo výkonu práce.

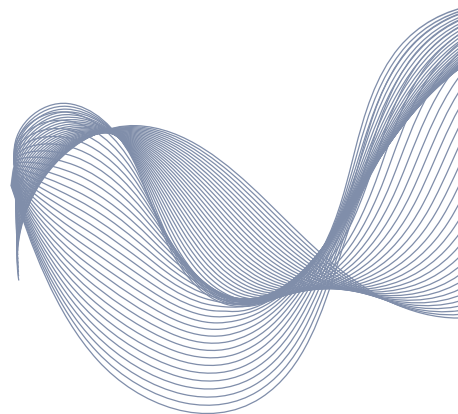
Vedení a sebevedení

Efektivní vedení na dálku se vyznačuje schopností vzbudit důvěru a s důvěrou delegovat úkoly. Jako vedoucí pracovník musíte otevřeně komunikovat, poskytovat jasné pokyny a projevovat důvěru ve schopnosti týmu. Tento styl vedení nejen posiluje postavení zaměstnanců, ale také pomáhá při budování vztahu vzájemné důvěry. Sebevedení v tomto kontextu zahrnuje sebeuvědomění manažerů, kteří si uvědomují své sklony k přehnané kontrole a aktivně pracují na budování důvěry ve schopnosti svého týmu.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je práce na dálku výzvou pro manažery, aby vytvořili prostředí, ve kterém je důvěra základní normou. To vyžaduje cílevědomé úsilí o vytvoření kultury, v níž se zaměstnanci cítí ceněni, podporováni a důvěřují si. Taková kultura podporuje otevřenou komunikaci, transparentnost a společné chápání, že všichni pracují na společných cílech. Jde o vytvoření pocitu společenství a sounáležitosti, a to i v rozptýleném pracovním prostředí.

PRAKTICKÝ ROZMĚR

NESCHOPNOST POSKYTNOUT ADEKVÁTNÍ ŠKOLENÍ

Občas je nutné nabízet a podporovat školení na pracovišti, aby se podpořila sebedůvěra a příležitosti k rozvoji. Budování sebedůvěry může být v profesionálním prostředí pro ženy často významnější výzvou než pro muže.

- Manažer, Irsko

Z pohledu manažera je to těžké, neschopnost soustředit se na problémy, se kterými se potýká každý zaměstnanec individuálně a neschopnost zaškolit nové zaměstnance od těch nejzkušenějších.

- Manažer, Řecko

Je zde velká potřeba vedoucího pracovníka, který dokáže učit nově přijaté zaměstnance na dálku.

- Manažer, Španělsko

V oblasti práce na dálku jsou manažeři stále častěji konfrontováni s výzvou poskytnout svým týmům odpovídající školení. Tento problém má několik aspektů, od podpory důvěry a příležitostí k osobnímu rozvoji až po řešení jedinečných potřeb jednotlivých zaměstnanců. Přejít na práci na dálku tyto výzvy umocnil, protože tradiční metody osobního školení již nejsou proveditelné nebo tak účinné. Postřehy od manažerů z různých regionů osvětlují složitost této výzvy.

Manažer z Irska zdůrazňuje důležitost školení při budování důvěry, zvláště poznamenává, že ženy v profesionálním prostředí mohou v této oblasti čelit větším překážkám. Toto pozorování podtrhuje potřebu přizpůsobených školicích přístupů, které řeší různé potřeby a podporují inkluzivitu.

Manažer z Řecka poukazuje na potíže se zaměřením na individuální problémy, kterým čelí každý zaměstnanec, a na problémy při přenosu znalostí od zkušenějších zaměstnanců k novým zaměstnancům ve vzdáleném prostředí. To odráží širší problém, kdy práce na dálku omezuje možnosti organického učení a mentorství na pracovišti.

Španělský manažer navíc zdůrazňuje klíčovou roli vedení při školení nově přijatých vzdálených zaměstnanců. Nedostatečná fyzická přítomnost ve vzdáleném prostředí ztěžuje poskytování komplexního školení a podpory, zejména pro osoby, které teprve nastupují do zaměstnání nebo do organizace.

Vnímání a pocity

Problém spočívá v tom, jak manažeři i zaměstnanci vnímají školení ve vzdáleném prostředí. Když se školení přesune online, dochází k výrazné změně dynamiky, což může ovlivnit důvěru a úroveň pohodlí účastníků. Jak poznamenal manažer z Irska, některé skupiny, například ženy, mohou čelit jedinečným výzvám při budování důvěry prostřednictvím školení na dálku. To zdůrazňuje potřebu takových přístupů ke školení, které jsou nejen informativní, ale také posilující a citlivé k různým potřebám všech zaměstnanců.

Struktura a procesy

Z hlediska struktury je výzvou přizpůsobení vzdělávacích procesů vzdálenému kontextu. To podtrhuje poznámka řeckého manažera o obtížnosti řešení individuálních potřeb zaměstnanců a usnadnění přenosu znalostí. Ve vzdáleném prostředí jsou tradiční praktické a pozorovací metody učení méně životaschopné. To vyžaduje vývoj strukturovaných, ale flexibilních školicích modulů, které mohou vyhovět různým stylům a potřebám učení a zajistit, aby noví zaměstnanci dostali stejnou úroveň školení jako při osobním kontaktu.

Vedení a sebevedení

Z pohledu vedoucích pracovníků je to dvojitá výzva: zajistit, aby vedoucí pracovníci byli sami vybaveni pro školení na dálku a aby dokázali efektivně vést své týmy tímto novým formátem školení. Jak zdůraznil španělský manažer, existuje silná potřeba vedoucích pracovníků, kteří dokáží zdatně školit zaměstnance na dálku. To vyžaduje, aby manažeréři byli nejen znalí ve svém oboru, ale také zblhlí v komunikaci na dálku a v technikách zapojení, aby zajistili efektivní poskytování školení.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je výzvou vytvořit prostředí, které podporuje a oceňuje neustálé učení a rozvoj, a to i když jsou fyzicky odděleni. To zahrnuje podporu kultury, v níž je podporováno kladení otázek a hledání pomoci a v níž zaměstnanci cítí podporu na své cestě za vzděláním. Ve vzdáleném prostředí vyžaduje vytvoření takové kultury cílevědomé úsilí, aby všichni členové týmu, bez ohledu na místo nebo zázemí, měli stejný přístup k možnostem vzdělávání a cítili se být do procesu učení zahrnuti.

DODRŽOVÁNÍ PŘEDPISŮ A REGULACE

Jeden ze švédských účastníků upozornil na problém, jak splnit požadavky zákonů o bezpečnosti práce, když zaměstnanci pracují na dálku. Tento bod vyniká, protože může být náročné provázat právní povinnosti s dynamikou práce na dálku.

V současném prostředí práce na dálku je pro manažery zásadní a často složitou výzvou zajištění souladu s pracovními předpisy a zákony. Tento problém se stává obzvláště složitým, když se na vzdálenou práci aplikují tradiční zákony o bezpečnosti práce a organizační zásady. Jak zdůraznil účastník ze Švédska, úkol sladit právní povinnosti s dynamikou práce na dálku představuje pro organizace jedinečnou výzvu.

Podstata této výzvy spočívá v přizpůsobení a výkladu stávajících předpisů, které jsou často určeny pro běžné kancelářské prostředí, různorodým a individuálním podmínkám práce na dálku. Manažeři se musí orientovat v právních složitostech zajištění bezpečnosti práce a dodržování předpisů, když se "pracoviště" rozšíří na domov zaměstnance nebo jiná vzdálená místa. To zahrnuje nejen pochopení právních požadavků, ale také jejich kreativní uplatňování způsobem, který respektuje flexibilitu a autonomii práce na dálku a zároveň zachovává právní integritu.

Výzva navíc přesahuje rámec pouhého dodržování předpisů. Zahrnuje komplexní pochopení toho, jak tyto předpisy ovlivňují pohodu a bezpečnost vzdálených zaměstnanců. Manažeři mají za úkol zavést zásady a postupy, které nejen splňují právní normy, ale také skutečně podporují zdraví a bezpečnost členů jejich týmu ve vzdáleném prostředí.

Vnímání a pocity

Z hlediska vnímání a pocitu je výzvou to, jak manažeři i zaměstnanci vnímají dodržování předpisů a regulačních požadavků ve vzdáleném prostředí. Může vzniknout pocit nejasnosti nebo zmatku ohledně toho, jak se zákony o bezpečnosti práce vztahují na práci z domova. Zaměstnanci se například mohou cítit nejistí ohledně svých práv a povinností, zatímco manažeři mohou mít obavy o rozsah svých povinností zajistit bezpečné pracovní prostředí na dálku. To může vést k obavám z možných právních rizik nebo k pocitům zahlcení složitostí přizpůsobení předpisů domácímu prostředí.

Struktura a procesy

Z hlediska struktury spočívá výzva v zavedení jasných a účinných procesů pro zajištění souladu s pracovními předpisy na dálku. Tradiční zákony o bezpečnosti práce často nejsou koncipovány s ohledem na práci na dálku, což vede k mezerám v tom, jak jsou tyto zákony uplatňovány a vymáhány. To vyžaduje, aby organizace vytvořily nové směrnice a postupy, které jsou použitelné pro vzdálené pracovní prostředí. Například vytvoření zásad pro ergonomické nastavení domácích kanceláří nebo zajištění dodržování protokolů o bezpečnosti dat mimo tradiční kancelář.

Vedení a sebevedení

Z hlediska vedení je výzvou vést týmy těmito regulačními podmínkami a zajistit jejich dodržování bez přímého dohledu. Vedoucí pracovníci musí být dobře informováni o příslušných zákonech a předpisech a efektivně o nich informovat svůj tým. To zahrnuje také sebeřízení, kdy manažeři musí převzít iniciativu, aby byli informováni o právních změnách a proaktivně zaváděli strategie dodržování předpisů ve svých vzdálených týmech.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je výzvou vytvořit pracovní kulturu, která si cení a upřednostňuje dodržování předpisů a bezpečnost, a to i ve vzdáleném prostředí. To zahrnuje podporu kultury, kde jsou respektovány právní a bezpečnostní pokyny a jsou začleněny do každodenních pracovních rutin. Manažeři hrají klíčovou roli při podpoře této kultury tím, že stanovují očekávání, poskytují nezbytná školení a jdou příkladem, pokud jde o dodržování předpisů a etické chování.

NEDOSTATEK TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY

Zvláštní výzvou práce na dálku je potenciální nerovnost v podmínkách domácí práce. Ne všichni zaměstnanci mají doma přístup k ideálnímu pracovnímu prostoru, což může ovlivnit jejich produktivitu a pohodu.

-Manažer, Švédsko

V oblasti práce na dálku je stěžejním, ale často přehlíženým problémem nedostatek jednotné technické infrastruktury mezi zaměstnanci. Tento problém, který se dostal do ostrého zájmu přechodem na práci z domova, podtrhuje rozdíly v pracovních podmínkách, které mohou významně ovlivnit produktivitu a pohodu zaměstnanců. Jak poznamenal manažer ze Švédska, ne všichni zaměstnanci mají doma luxus ideálního pracovního prostoru, což vede k potenciální nerovnosti, která může ovlivnit jejich pracovní zkušenosti a výkon.

V oblasti práce na dálku je stěžejním, ale často přehlíženým problémem nedostatek jednotné technické infrastruktury mezi zaměstnanci. Tento problém, který se dostal do ostrého zájmu přechodem na práci z domova, podtrhuje rozdíly v pracovních podmínkách, které mohou významně ovlivnit produktivitu a pohodu zaměstnanců. Jak poznamenal manažer ze Švédska, ne všichni zaměstnanci mají doma luxus ideálního pracovního prostoru, což vede k potenciální nerovnosti, která může ovlivnit jejich pracovní zkušenosti a výkon.

Tento problém se netýká jen fyzického pracovního prostoru, ale i přístupu ke spolehlivému internetu, vhodnému hardwaru a softwaru a dalším technologickým zdrojům, které jsou pro efektivní práci na dálku nezbytné.

Tato nerovnost v technické infrastruktuře může vytvářet rozdíly v rámci společnosti. v pracovní síle, kdy někteří zaměstnanci jsou lépe vybaveni pro práci na dálku. práci než jiní. Takové rozdíly mohou vést k frustraci, snížené morálce, a dokonce bránit spolupráci v rámci týmů.

Manažeri tak stojí před úkolem identifikovat a řešit tyto rozdíly v technické připravenosti členů svého týmu. To zahrnuje nejen rozpoznání fyzických omezení domácích pracovišť, ale také pochopení technologických potřeb a výzev, kterým různí zaměstnanci čelí. Zajištění spravedlivého přístupu k potřebným nástrojům a zdrojům má zásadní význam pro udržení produktivity, prosazování spravedlnosti a podporu celkové pohody vzdálených pracovníků.

Vnímání a pocity

Z tohoto pohledu jde o pochopení toho, jak rozdíly v technické infrastruktuře ovlivňují pocity a vnímání zaměstnanců. Zaměstnanci, kteří nemají odpovídající pracovní prostory nebo technologie, se mohou cítit znevýhodněni a stresováni, což ovlivňuje jejich morálku a angažovanost. Například zaměstnanec se špatným připojením k internetu se může cítit frustrovaný a izolovaný, nemůže se efektivně účastnit virtuálních schůzek, což vede k pocitu vyloučení a snížení spokojenosti s prací.

Struktura a procesy

Z tohoto pohledu je pozornost zaměřena na organizační struktury a procesy, které mohou rozdíly v technické infrastruktuře buď zmírňovat, nebo prohlubovat. Výzva spočívá ve vytvoření systémů, které zajistí spravedlivý přístup k nezbytným technologickým zdrojům. Nedostatek standardizovaného vybavení nebo podpory pro nastavení domácí kanceláře může například vést k významným rozdílům v produktivitě mezi zaměstnanci, což zdůrazňuje potřebu dobře definovaných procesů k řešení těchto nedostatků v infrastruktuře.

Vedení a sebevedení

Zde je výzvou pro manažery, aby vedli s porozuměním různorodým technickým potřebám svých vzdálených týmů. Efektivní vedení v tomto kontextu zahrnuje proaktivní identifikaci a řešení technologických problémů, kterým členové týmu čelí. Vyžaduje také sebeuvědomění manažerů, aby si uvědomili své vlastní potenciální předsudky vůči zaměstnancům s různou úrovní technické přístupnosti. Vedoucí pracovníci musí prosazovat a usnadňovat poskytování potřebných zdrojů, aby všichni členové týmu mohli pracovat efektivně.

Kultura a normy

Z kulturního hlediska je výzvou vytvořit inkluzivní pracovní kulturu, která uznává a řeší rozdíly v technické infrastruktuře. Manažeři musí podporovat kulturu, kde se zaměstnanci cítí pohodlně sdílet své technologické výzvy bez strachu z úsudku nebo profesních dopadů. To zahrnuje rozpoznání různých podmínek domácí práce a prosazování norem, které podporují flexibilitu a porozumění vůči těm, kteří mohou být technologicky znevýhodněni.

Podívejme se ještě jednou na 15 klíčových výzev, kterým manažeři a lídři často čelí při řízení vzdáleného týmu. Naším cílem je, aby tato studie a zpráva umožnily hlubší pochopení každého z nich.

- Potíže s navazováním osobních kontaktů.
- Vytváření a asimilace organizační kultury.
- Obtíže při podpoře soudržnosti týmu.
- Špatná komunikace a nedostatečná zpětná vazba.
- Psychické a emoční vypětí.
- Nízká motivace zaměstnanců.
- Rozdíly v kulturním a individuálním prostředí.
- Problémy s důvěrou, buď nedostatečnou nebo zneužitou.
- Rozptylování.
- Omezená manažerská kontrola.
- Rovnováha mezi pracovním a soukromým životem
- Nedostatek kompetencí.
- Neschopnost poskytnout adekvátní školení.
- Dodržování předpisů a regulace.
- Nedostatek technické infrastruktury.

Jak jste se mohli přesvědčit v této zprávě, za každou z těchto výzev stojí manažeři a vedoucí pracovníci, kteří se snaží najít harmonický způsob, jak existovat, prosperovat a vést v tomto novém pracovním prostředí a vyhnout se vyhoření. Prostřednictvím této studie jsme se snažili prozkoumat každou z těchto výzev z různých úhlů pohledu, abychom vytvořili komplexní, zajímavé, informativní a lepší pochopení mnohostranných výzev, s nimiž se manažeři setkávají v prostředí práce na dálku.

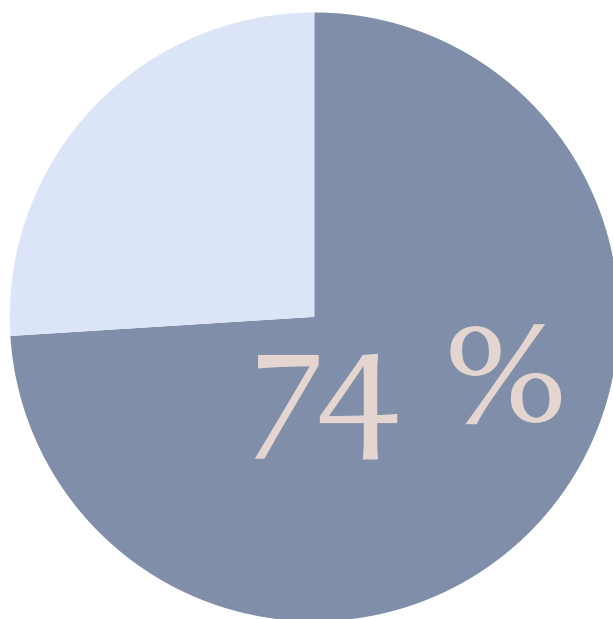
Doporučujeme, abyste si udělali čas, vybrali výše uvedené výzvy, které považujete za nejnáročnější, vrátili se k nim a použili tuto zprávu jako nástroj k vytvoření povědomí a porozumění.

Zpráva odhaluje pozoruhodné rozdíly v tom, jak manažeři z různých zemí tyto výzvy vnímají a řeší. Přejít na práci na dálku představuje spektrum výzev, které vyžadují mnohostranná řešení. Pochopením těchto pěti dimenzí a zavedením cílených strategií mohou organizace podpořit produktivnější, inkluzivnější a příznivější prostředí pro práci na dálku.

V naší komplexní studii o syndromu vyhoření z manažerské perspektivy je zřejmé, že se jedná o významný a rozšířený problém na moderním pracovišti.

Většina dotázaných manažerů (74 %)

uvedla, že ve svých týmech zažívá syndrom vyhoření, což přičítá především náročnosti jejich profesí. Tato zpráva shrnuje klíčová zjištění z těchto rozhovorů a diskusních skupin a nabízí pohled na to, jak manažeři vnímají, prožívají a řeší syndrom vyhoření ve svých týmech.

Manažeři poznamenali, že některé profese jsou ze své podstaty náchylnější k syndromu vyhoření, což vede k důsledkům, jako je vysoká fluktuace zaměstnanců. Toto pozorování zdůrazňuje profesně specifická rizika spojená s vyhořením a problémy, které představuje pro organizační stabilitu.

PREVENTIVNÍ OPATŘENÍ A STRATEGIE

Studie také odhalila několik strategií pro řešení a prevenci vyhoření, které budou základem našeho dalšího kroku v projektu. Manažeři zdůrazňovali, že je třeba si vyhoření přiznat, svěřit se důvěryhodným kolegům, věnovat se péči o sebe, upravit životní styl a v případě potřeby vyhledat odbornou pomoc. Mezi účinná preventivní opatření patřilo stanovení realistických pracovních očekávání, vhodné delegování úkolů, pravidelné přestávky a naučení se říkat ne.

V Irsku byl přijat proaktivní přístup, kdy zaměstnanci museli vyčerpat značnou část své roční dovolené do srpna, což podpořilo odpočinek a snížilo stres. Tato politika podtrhuje význam regeneračních přestávek v oblasti péče o zdraví a prevenci vyhoření.

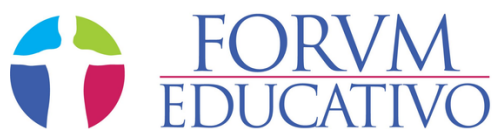
COVID 19

Pandemie COVID-19 byla zmíněna jako významný faktor, který zhoršuje problémy v oblasti duševního zdraví, zejména u skupin, jako jsou pracující ženy. To vedlo ke zvýšenému důrazu na duševní a psychickou pohodu na pracovišti a posloužilo jako katalyzátor pro organizační změny zaměřené na řešení těchto problémů.

NA ZÁVĚR

Manažerské pohledy na vyhoření ukazují, že se jedná o mnohostranný problém, který vyžaduje diferencovaný přístup. Studie zdůrazňuje potřebu proaktivních strategií, podpůrného pracovního prostředí a kultury, která upřednostňuje duševní zdraví a rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem. Zkušenosti, o které se podělili manažeři z různých zemí, poskytují cenné poznatky o účinných způsobech rozpoznávání, prevence a zvládnání vyhoření a zdůrazňují klíčovou roli vedení při podpoře zdravého a udržitelného pracovního prostředí.

Upraveno partnery

Pro více informací navštivte www.beatburnout.eu

Co-funded by
the European Union

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a názory jsou však pouze názory autora (autorů) a nemusí nutně odrážet názory Evropské unie nebo Evropské výkonné agentury pro vzdělávání a kulturu (EACEA). Evropská unie ani EACEA za ně nemohou nést odpovědnost.